

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Sf. Evanghelie dela Luca

18, 18—27.

În vremea aceea l'a întrebat pe el un domn, zicând: „învățătorule bune, ce voi face ca să moștenesc viața de veci?” Iară Isus a zis lui: pentru ce mă zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu. Poruncile le știi? Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta“.

Iară el a zis: „toate aceste le-am păzit din tinerețele mele“.

Iară Isus auzind acestea, a zis lui: „Încă una îți lipsește: toate câte ai, le vinde și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și vino după mine“. Iară el auzind acestea, s'a întristat, căci era bogat foarte. Și văzându-l Isus, că s'a întristat, a zis: „cât de cu anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei bogați, căci mai lesne este funei de la corabie să treacă prin urechia acului, decât bogatului să intre întru împărăția lui Dumnezeu“.

Iară cei ce auzise acestea au zis: „dară cine se poate mântui? „El le-a zis: „*Cele ce nu sunt cu putință la oameni, sunt cu putință la Dumnezeu*“.

Biserica este așezământ conducător.

Noi suntem pe pământ, ca să cunoaștem pe Dumnezeu, pe El să-l iubim, Lui să-i servim și prin aceasta să fim fericiți. Cu muncă oboșitoare, rugăciune neîncetată, cu suferință și răbdare pașnică trebuie să răspundem acestei chemări. Dar fiecare muritor, care sincer dorește să-și ajungă scopul, simte, că spre aceasta nu-i de ajuns să aibă numai sânge și bunăvoință, ci are mare lipsă și de conducere ocrotitoare. Unde va găsi aceasta? Trăim vremuri grele și dureroase. Puterile se văd fărâmițate. Epoca slăbănoagă și bolnavă în care trăim, nu ne-o poate da aceasta. Păreții de marmoră ale palatelor răsună de înțelepciunea filozofiei lipsite de căldură și suflet, dar spiritul veșniciei este departe de acolo. Minteă scrutătoare nu-și găsește acolo razim, nici inima fericire, nici lacrimile mângâiere. Nouă ne trebuie mai mult! Avem nevoie de conducere, care să ne îndrepte pașii în cursul pribegiei noastre pe această vale de plângere până la patria fericirii veșnice. Acest conducător numai un atare așezământ poate să fie, care nu poate să fie dărâmat de reavoința și răutatea oamenilor nici slăbit de rugina vremurilor, care în butul tuturor schimbărilor din lume rămâne statornic și

neclătit, care nu este făptură omească ci lucrare săvârșită de mâini dumnezeiești.

Acest așezământ este sfânta Maica Biserică creștină, catolică. Aici se găsesc acelea puteri, cari nu pot fi înfrânte de valurile timpurilor, aici acelea însușiri, prin cari ajunge să fie adevăratul conducător al neamului omenesc.

* * *

Hristos și-a împlinit chemarea, și-a ajuns scopul venirii sale pe pământ. El știa, că a trăit între oameni, că oamenilor a vorbit, știa, că propovăduitorii gândurilor, învățăturilor, a împărăției sale au să fie oamenii, la cari nimic nu e statornic ci numai nestatornicia. Pentru aceea întreabă El pe Simon Petru: Cine sunt eu? iar Petru i-i răspunde: Tu ești Hristos fiul lui Dumnezeu celui viu. La ce îi spune Mântuitorul: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea, pe care porțile iadului nu o vor birui.

Un șir lung de două mii ani au trecut de când au răsunat aceste cuvinte de pe buzele Mântuitorului, și dela întâia zi a întemeierii Bisericii, lumea păcătoasă cu toată răutatea iadului s'a străduit a lipsi cuvintele lui Hristos de caracterul dumnezeiesc, s'a siluit a zgudui și dărâma stânca neclătită.

Deja la leagănul creștinismul vedem stând jur împrejur pe cei mai de moarte vrăjmași ai Bisericii — pe Evrei. Aceștia altcum și-au închipuit împărăția prorocită de Profeți, ei au așteptat împărăție, unde au socotit să ajungă stăpânii puterii și să șează pe tronuri de aur și au luptat crâncen împotriva ideilor creștinești, împotriva înfăptuitorilor acestora. Dar în zadar... n'au putut birui.

Din contra, această luptă a în-

tărit pe cei slabi, oțelind puterile a turnat o nouă viață în sufletele oboșite și în ăst mod în butul tuturor atacurilor neomenești a celor dintâi trei veacuri creștinismul se menține tare și neschimbat. Nimicirea socială, valurile grele de defaimă, tirăniile fără margini ale lui Nero, Domițian, Dioclețian — nu sunt în stare să înfrângă puterea Bisericii. Sute de mii creștini mai bucuroși se aruncă în moartea cea mai groaznică decât să se despartă de Hristos și Biserica lui. Moșnegi cinstiți, cari numai cu trupul au mai fost pe această lume, căci sufletele lor deja trăiau în împărăția veșniciei, tineri, fecioare, a căror suflete numai abia s'au deșteptat, bărbați viguroși, femei gingașe dar cu sfânt curaj, mai bucuroși au plecat pe arena pentru a fi prada fiarelor sălbatice, mai bucuroși au suferit cele mai grozave chinuri și torturi, decât să se facă vânzătorii lui Hristos și a Bisericii.

(Va urma)

Pelerinajul al doilea La Roma.

(Continuare IV.)

Precum am spus altarul papal este așezat sub baldachin de aramă, ținut acest baldachin de 4 patru stâlpi spirali, și adus din Pantheon în secolul al 14-lea. Aci sub acest altar papal sunt așezate spre odihnă vecinică și osămintele Apostolului sf. Petru, pentru a căruia amintire (99), nouăzeci și nouă de lumânări ziua-noaptea ard. La dreapta se vede și statuia de bronz din veacul al cincelea (5) a lui sfântul Petru; șezând pe un scaun de marmoră, ținând în mâna dreaptă cheile, cari (înfățișează) simbolizează pute-

rea lui și a urmașilor lui de a lega și deslega; dată de Isus Hristos.

Dela altar ceva mai înainte se ridică în mod măestos cupola, făcută, bine zis plănuită și desemnată de Michel Angelo. Stă pe patru (4) colonne puternice și în fiecare columnă este câte o ușă; numită logea „Loge“ de unde se arată credincioșilor reliquiile mai însemnate cu ocaziunea marilor sărbători. Deasupra columnelor este scris cu litere mari: Tu ești Petru și peste această piatră voi zidi biserica mea: *Tu es Petrus et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam*“.

Opera de artă ce se vede din această parte a bisericii în tot colțișorul fiecărei capele nu se poate descrie cu cuvinte omenești.

Conține biserica sf. Petru o mulțime de obiecte de artă, cari au fost dăruite papilor de către cele mai însemnate persoane ale istoriei omenirii. Pe timpul revoluției franceze fiind și biserica aceasta ocupată, s'au furat multe și prețioase obiecte din ea.

Dar cu toate aceste, ca să studiem și să știm cert ceva despre această biserică măiestroasă ne-ar trebui timp mai îndelungat să fim întrânsa și nu vreo câteva zile numai. Mai amintesc, că între multele lucruri frumoase ce-am văzut întrânsa am găsit în josul ei; în subteran, și o mulțime de *morminte și monumente*.

Lângă această grandioasă biserică se află și reședința stabilă a papei, un edificiu admirabil de frumos și mare numit: „Vatican“ aci locuiește Sanctitatea Sa Papa. Acest edificiu are mii de camere și o mulțime de curți. Grădina vaticanului e foarte frumoasă și în partea spre nord se află altarul Grotei de Lour, care altar este imitația altarului din Lour (Franța). Preumblându-ne în grădina vaticanului, mai multe minute, fiindcă este dacă nu mă înșel de vreo 24.000 m². și după informații, coborând în jos, cercetăm muzeile și galeriile din vatican.

(Va urma)

O mică dare de seamă. În numărul 46 al „Duminecii“ ne-am îndreptat cu un apel către cetitorii noștri rămași în restanță cu plata abonamentului revistei noastre, în care i-am rugat, să binevoiască a ne sprijini în munca noastră prin achitarea restanțelor arătând totodată, că pentru această muncă nu dorim altceva nimic, numai ca spesele de tipar și hârtie să fie acoperite. Am spus atunci, că cu greu credem să se măgăsească în întreaga țară o revistă mai ieftină decât „Dumineca“, care costă la an numai 52 lei, iar câte un număr 1 leu. Sume atât de mici, în cât fiecare cetitor poate să le plătească fără nici o greutate.

Pentru orientarea on. public cetitor, dăm aici o dare de seamă pentru a vedea, că cât costă mica noastră revistă și ce s'a primit din abonamente.

În anul 1924 dela 14 Sept. până la 31 Dec. numerii apăruiți au costat (tiparul, hârtia, expediția ș. a.)

13.800 Lei

din abonamente s'a primit

suma 5.310 Lei

Cheltuială neacoperită 8.490 Lei

În anul 1925 dela 1 Ian. până la 31 Dec. costul revistei face (52 ori 800 lei pt. 500 exemp.) 41.600 Lei
abonamente primite 4.831 Lei

Cheltuială neacoperită . . 36.769 Lei

în urmare în acești doi ani

revista are o datorie totală de 45.259 Lei.

Este aceasta o sumă mare, dar dacă până la Crăciun am putea să încasăm abonamentele dela restanțieri, ceea ce socotind că abonamentele mici fiind ușor se pot plăti, în acest caz am ajunge în rând cu cheltuielile și am putea scoate „Dumineca“ și în anul viitor.

Rugăm deci cu toată insistența

pe restanțieri, să binevoiască a lua la inimă celea înșirate mai sus, și să grăbească cu plata micuțelor datorii, ca să putem scoate revista fără piedici.

Administrațiunea „Duminecii“

Sf. Ap. Andrei. (30 Noembrie) Lumea se teme de cruce și oamenii se simțesc numai atunci fericiți dacă viața lor e mântuită de cruce, deși scris este că „crucea e mântuirea“. Dar nu numai în crucea care era roșită de sângele lui Isus, ci mântuire este și în crucile cari se îngreunează în viața noastră, pe umerii noștri. Cel ce nu poartă crucea sa și nu vine după mine nu poate fi „învățăcelul meu“, zice Isus Hristos. Drept aceea sfinții apostoli și sfinții martiri, nu numai că au purtat cu răbdare necazurile, ci s'au dorit după crucea necazurilor. Astfel a făcut și Sf. Apostol Andrei, și dânsul s'a bucurat când a văzut că pentru Hristos și pentru evanghelia lui va fi restignit pe cruce.

Ca și ceilalți apostoli așa și Sf. Andrei a fost martorele faptelor, minunilor, învățăturilor, morții și învierii lui Hristos. Iar după primirea sfântului Spirit și dânsul a mers a vesti evanghelia în acele părți a lumii unde a fost trimis. Anume a vestit cuvântul în Bithinia și pe la Marea Neagră, în părțile Propontului și a Chalcedonului, în Bizanția și Tracia, Tesalia, Elada și în părțile Achaiei. Apoi în Trapezunt, Eraclia Amasrului și în Aminsonul. În cetatea Sinopi a suferit multe scârbe și munci, căci acolo a fost bătut și tras pe jos, i s'a rupt degetele și a fost lovit cu pietre și cu bote și abia viu aruncat afară din cetate.

În urmă s'a dus în Achaia, unde s'a așezat în cetatea numită a Patrelor (Patras) și aceea a fost așa zicând capitala lui. Acolo a vestit cu atât succes pe Hristos, în cât mai toate bisericile păgâne s'au prefăcut în creștini, iar poporul pentru viața lui piă și pentru minunile, cari le făcea Dumnezeu prin dânsul, l'a iubit foarte.

Locșitorul împărătesc văzând acest succes, a început să persecute creștinii, intervenind pentru dânsii Sf. Andrei, locșitorul la amenințat cu bătai și cu restignire pe cruce, iar Sf. Andrei ia răspuns: „nu mă amenința pe mine cu crucea, că dacă mă teme de dânsa nu aș vesti mărirea ei“. Și aievea amenințările locșitorului păgân neavând rezultatul dorit, el a poruncit restignirea Sf. Andrei pe o cruce în forma literei X, — care cruce se numește încă și azi crucea sfântului Andrei, — înțelegând Andrei că locșitorul temându-se de răscoala poporului vrea să se ia trupul lui de pe cruce, s'a rugat lui Dumnezeu să primească sufletul său chiar de pe cruce. Așa s'a și întâmplat aceasta în anul 62 d. H. E încă de însemnat că două zile a stat Andrei pe cruce, dar și în acel timp în continuu a predicat.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25,

Calendar săptămânal.

29 Noembrie — 5 Decembrie 1925.

29. **Dumineca** 30 d. Rus, (Ev. dela Luca 18, 18—27. inv. 3. gl. 8, Mm.) Pardon și Filumen.
30. **Luni.** Ap. Andrei.
1. **Marți.** Pr. Naum și Filaret.
 2. **Miercuri.** Pr. Avacum.
 3. **Joi.** Pr. Sofronie.
 4. **Vineri.** Vârvara.
 5. **Sămbata.** Sava.